

ИВАН - /Пресреща момата/ идва от кладенеца. Студена ли е водата в стомната ти. Дай да я опитам./опива от водата /.Посяга към китката и.

ДАФИНКА –Недей бе Иване, тъкмо съм я откъснала от градината на мама .

ИВАН –Искам ти китката както искам и теб. Искам по-скоро да ми станеш невеста.

ДАФИНКА – И аз те искам, Иване, но нали го знаеш баща ми. Не мога да ти престана . Трябва да дойдеш и от мама и тате да ме искаш.

ИВАН -Хубаво Дафинке, ще говоря с нашите.

ДАФИНКА - Тръгвам Иване, закъснях, ще ми се карат нашите./разделят се/

ИВАН – Мале , стига съм ходил ерген. Време е вече да се задомя. Дафинка ми е легнала на сърце, искам я за моя невеста.

МАЙКА- Добре сине, но трябва да разберем склонни ли са да я дадат.

Ще изпратим стрина Марийка и стрина Иванка да разберат.

Идват – Стрино Яно, къде си мъ. Излез ни посрещни.

Яна – Вие ли сте мъ , Иванке и Марийке влизайте, влизайте. Какво ви води насам.

1 стрина – Ще ти кажем. Вие си имате хубава мома, работна. Апак има един хубав ерген, личен който харесва вашата Дафинка.

2 стрина – Вярно е стрино Яно . Мойта щерка ми разправя, че като ходили на герана за вода, Иван все ги причаквал. Водата и напивал китката и крадял.

1 стрина - Което си е вярно, вярно си е и затуй сме дошли тука. Да разберем, ще дадете ли вашата мома за Радина ерген.

Идват – Стрино Яно,
Яна - То и аз подразбрах, че се харесват младите. Но какво ще каже баща и.

БАЩАТА – То мен ако питаш, малко ни е момичето. Но щом се харесват, да не им прекъсваме хатъра .

1 стрина – Ние за туй сме дошли . Да чуем вашите думи. Да кажем на стрина Рада , да се гласи за годеж. Тя тъй ни заръча: - ако се съгласят кажете им , че сме готови в неделя да направим годеж.

2 стрина – То се разбра, че ще има годеж. Ха да си вървим и да зарадваме стрина Рада и Иван да се стягат, пък и вие също. Ха останете си със здраве.

Яна – Вие носете много здраве на Рада и ще ви чакаме в неделя.

Излизат

/Посреща ги Рада/ - Ко стана мъ. Добър хабер ли ми носите! Всичко е наред съгласиха се. Стягайте се за годеж в неделя.

Рада - Вика по имена рода си, за да се подготвим за годежа. Аз ще направя китка за момината майка, ще направя китка и за Дафинка. Ще сложа в нея пръстен, пък ще и даря и моя наниз жълтици. Пък вие наточете от най-хубавото вино, постъкнете се, , че то ейго на , приближава неделя.

/В дома на булката/

Водеща – В семейството на бай и леля се приготвя богата трапеза. Всички родственици са в очакване на скъпите гости. Нека погледнем и чуем какво се случва.

/По време на репликите на водещата членовете на семейството се суети в подготовката/

МАЙКАТА – Айде , дъще, снахо, работете по бързо не съ пипкайте. Опекохте ли пилата, готова ли е кокошката?

СНАХОТА- Ни съ къхари, мале , всичко е готово. Ей сегичка шъ съ пременим с Христо с новите дрехи и шъ сме готови за посрещането.

МАЙКАТА- Дан забравите как шъ гущавате гостите – на баща ви и свекъра да турите капулите, на свекървата плешката на кукошката.

СНАХАТА – Знам, мале, знам сичко шъ е тъй както казваш.

БАБАТА – Айде гласете суфръта, пустилети най-хубавата, тънка покривка, кърпи за ръцете да турите. Пък ти Дафинке нагласи пешкири за сватовете и първо шъ дариш свекъра и свекървата, после другите и най-накрая зетя с най-хубавия пешкир.

СНАХАТА – Аз бабо шъ помогна на Дафинка да приготви всичко .

СИНЪТ – Мале наточил съм от най-хубавото вино/показва каната/ и ракия съм налял от ланската. Къде да ги туря?

БАБАТА- Слагай ги на суфрътъ, чедо, нека да бъде пълна.

ВОДЕЩА- /към гостите/ Чувате ли тъпана. Семейството на Иван пристига, ръката на Дафинка да поиска. Всички са в настроение, носят пищни дарове за изгората на сина си.

/Бащата на Дафинка отваря портите. Всички излизат да ги посрещат. Годешарите влизат през портата с кабриолет, файтон теглен от кон с много шумотевица./

ПОСРЕЩАНЕ

БАЩАТА- Айде, влизайте, влизайте. Ела сте и добре сте ни дошли!

МАЙКАТА – Сядайте на трапезата да се видим, да си поговорим и да чуем за какво сте дошли.

СВЕКЪРА – Ами да кажем като си рекла. Дошли сме да искаме вашата дъщеря Дафинка за нашия Иван. Ама нека да чуем Иван.

ЕРГЕНА – Дафинке, искаш ли моя невеста да станеш и цял живот да сме заедно?

БАЩАТА- Какво ще кажеш, дъще, съгласна ли си?

СИНЪТ – Казвай, Дафинке, не съ срамувай, сега му е времето?

МОМАТА-Искам го, тате. Харесвам го, той ми е на сърцето.

БАБАТА- Ами ти сине, що тъй съ умисли? /към Христо/

БАЩАТА – Нашата Дафинка е лична мома в село, работна, хубава, не ни е още за женене.

МАЙКАТА – ами щом се искат, нека се вземат.

СВЕДЪРВАТА – Боже, колко хубаво, още една снаха ще си имаме? Ела , ела , дъще, да ти закача тази жълтица, нека се знае , че в знатен род отиваш./Закичва я/

СНАХАТА – А тези тънки дари, Дафинке, за тебе сме ги нагласили. Взemi, мале, дай и ги! /бяла риза, чехли, кърпа за глава, фустан и др.

СВЕДЪРВАТА – Винаги да ходиш гиздава и пременена.

МАЙКАТА – Хайде , дъще, сега ти дари гостите с по един пешкир. А този най-големия дето сама го изтъка на Иван да го дадеш.

БАЩАТА – И добре да се грижиш за нашата Дафинка и бог да ви благослови.

СНАХАТА – Нека сега младите да целунат ръка на старите./Целуват/

СВЕКЪР – Наздраве, свато, много ти е хубаво виното, както ти е хубава момата.

БАЩАТА – И твоето си го бива, свато, наздраве и Господ здраве да ви дава и много късмет./Всички вдигат наздравица/

СВЕКЪРА – А кога ще вдигнем сватбата? Искам голяма сватба за моя син.

БАЩАТА – Така да бъде свато, защото дъщеря ни е най-личната мома в селото и заслужава голяма и богата сватба.

БАБАТА – Аз да ви кажа, сватбата ще вдигнем като свършат постите, след Петровден.

МАЙКАТА – Елате, елате , сватове да видите какъв чеиз сме нагласили за булката. Тя сама ризи и кърпи е тъкала и везала за свекър и за свекърва, за девер и за етърва. А тази шитата риза сама я извеза за зетя.

СВЕКЪРВАТА – Види се , че момичето е не само хубаво, но и работно.

СНАХАТА – Тъй , тъй, свате много е работна никъде не ходи, всеки ден чеиза си гласи.Тъче ,шие, плете – има златни ръце.

БРАТА – Айди, айди стига сте я фалили ,то нали съ види. Я да напълня чашите и да съ чукнем, пък и да попеем.Радо /към жена си/ я запей ма, оная „Калино“ Радо, нали си певица сред певиците.По жътва и по гроздобер твоя глас най-силно се чува.

СВЕКЪРВАТА – Тя работата стигна до песен, ама нека най-напред решим кой щъ облича булката и кой зетя?

СВЕКЪРА – Аз викам, ний да купим дрехи за булката, а пък вий да купите за зетя.Тъй съгласни ли сте?

МАЙКАТА – Съгласни сме, свато, тъй да бъде!

БРАТА – Е, Дафинке, да ти е честит годежа. Радвам съ за тебе и Иван и ей тъй от вътре ми иди да запей. Запей мъ Радке, че да поиграем/Запяват заиграват/

СВЕКЪРА – Хайде , сватове, всичко мина по реда си. Оставайте си със здраве: пък ние да си тръгваме./Рѳда на булката изпраща годежарите до портата/